

**RESOLUTION VEDTAGET AF RÅDET OG MEDLEMSSTATERNES SUNDHEDS-
MINISTRE, FORSAMLET I RÅDET**

den 22. december 1989

om bekæmpelse af AIDS

(90/C 10/02)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER OG MEDLEMSSTATERNES SUNDHEDSMINISTRE, FORSAMLET I RÅDET,

som henviser til Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber,

som tager hensyn til den fælles holdning til bekæmpelse af AIDS, som blev fastlagt i 1986, og som siden er blevet udbygget⁽¹⁾;

er fortsat bekymrede over den stigende udbredelse af AIDS-epidemien i Fællesskabets medlemsstater, og over de sociale, økonomiske, juridiske og etiske følger heraf;

erindrer om konklusionerne af 16. maj 1989⁽²⁾, hvori det fastslås, at smitte ved indsprøjtning af narkotiske stoffer vækker alvorlig bekymring hos de ansvarlige på sundhedsområdet;

understreger, at alle medlemsstaterne har gjort en meget betydelig indsats inden for forskning, behandling og forebyggelse, og at der på fællesskabsplan er udfoldet store bestræbelser for at koordinere forskningen;

fastslår, at der til trods for de opmuntrende fremskridt på forskningsområdet vil gå flere år, inden der i større omfang vil være adgang til vacciner og effektive behandlinger;

minder om betydningen af det internationale samarbejde, navnlig med Verdenssundhedsorganisationen og med Europarådet;

finder det hensigtsmæssigt over for alle Europas borgere på ny at bekræfte og præcisere de principper, der skal danne grundlaget for forebyggelsen og bekæmpelsen af AIDS;

henviser desuden til deres konklusioner af 15. maj 1987⁽³⁾ om udarbejdelse af en handlings- og samordningsplan mellem medlemsstaterne og på fællesskabsplan;

vedtager med henblik herpå at styrke samordningen mellem den nationale indsats og fællesskabsindsatsen og at fremme aktiviteter af fælles interesse.

A. Fælles principper for bekæmpelse af AIDS

I. Forebyggelse

1. I bekæmpelsen af AIDS skal der ud over forskningen fortsat gives førsteprioritet til forebyggende oplysningsarbejde på sundhedsområdet.

2. Oplysningerne skal være klare og fuldstændige, og det skal understreges, at HIV-smitte og AIDS ikke retfærdiggør nogen som helst form for frygtreaktion eller diskrimination.

3. I forbindelse med oplysningsforanstaltningerne på sundhedsområdet skal der gives tilpassede informationer: dels er det absolut nødvendigt, at den brede offentlighed og i særdeleshed de unge generelt informeres om forebyggende foranstaltninger; dels bør sådanne informationer følges op af lokale eller målrettede foranstaltninger.

Der skal lægges særlig vægt på midler, der gør det muligt at komme i kontakt med narkomaner og de personer, der er mest marginaliserede.

4. I forebyggelsen skal indgå bedre adgang til passende personlig rådgivning og til de tilgængelige midler til beskyttelse mod virus, bl.a. præservativer og risikofrit injektionsudstyr.

5. Disse foranstaltninger skal evalueres regelmæssigt og omhyggeligt.

II. Anvendelse af diagnostiske undersøgelser

1. Der skal være bred adgang til passende diagnostiske undersøgelser på et frivilligt og fortroligt grundlag inden for rammerne af de offentlige sundhedssystemer.

⁽¹⁾ EFT nr. C 184 af 23. 7. 1986, s. 21, EFT nr. C 178 af 7. 7. 1987, s. 1, EFT nr. C 197 af 27. 7. 1988, s. 8, EFT nr. C 28 af 3. 2. 1989, s. 1, og EFT nr. C 185 af 22. 7. 1989, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 185 af 22. 7. 1989, s. 3.

⁽³⁾ EFT nr. C 178 af 7. 7. 1987, s. 1.

Hvis det viser sig nødvendigt, kan der indføres supplerende undersøgelser for at give enkeltpersoner mulighed for at lade sig undersøge anonymt og om muligt gratis.

2. Sådanne undersøgelser skal indgå som led i en individuel forebyggelse og skal altid ledsages af oplysning og rådgivning fra kvalificerede personer.

3. På baggrund af den nuværende viden berettiger hensynet til den offentlige sundhed på ingen måde, at der foretages systematiske og obligatoriske undersøgelser af enkeltpersoner, dvs. undersøgelser uden forudgående underretning af eller samtykke fra de undersøgte personer. Denne praksis er især ineffektiv set ud fra et forebyggelsessynspunkt.

4. Forbedring af de epidemiologiske data som led i langtidsundersøgelser eller prognoser og folkesundhedsundersøgelser kræver anvendelse af egnede strategier.

5. Der skal gøres en aktiv indsats for at udbygge de fremskridt, der er gjort med hensyn til den medicinske anvendelse af stoffer af human oprindelse (som f.eks. blod og blodprodukter, organer og væv, sperm).

Følgende forhold er af største betydning for sikkerheden i forbindelse med anvendelsen af sådanne stoffer og især for sikkerheden ved blodtransfusioner: de skal være afgivet frivilligt og gratis; der skal fortsat ved hver afgivning foretages passende undersøgelser (serologisk undersøgelse for AIDS-virus); der skal udformes en informationspolitik over for donorer med henblik på at udelukke risikodonorer, og der skal foretages en streng, sammenlignelig, kvalitetskontrol inden for Fællesskabet.

III. *Bekæmpelse af diskrimination*

1. Enhver diskrimination af personer med AIDS eller HIV-infektion er en overtrædelse af menneskerettighederne og fører til udelukkelse og stigmatisering, hvorved den virker hæmmende for en effektiv forebyggelsespolitik.

2. Den frie bevægelighed for personer, varer og tjenesteydelser i Fællesskabet og den ligebehandling, der er fastsat i Traktaterne, er sikret og skal fortsat være det.

3. Der skal derfor udvises den størst mulige agtpågivenhed i bekæmpelsen af enhver form for diskrimination, navnlig ved ansættelse, på arbejdspladsen, i skolen samt med hensyn til bolig og sygesikring.

4. Med hensyn navnlig til bolig og private forsikringer bør der søges efter løsninger, der forener de økonomiske interesser med princippet om ikke-diskrimination.

IV. *Den medicinske og sociale behandling af seropositive og syge*

1. For at give de ramte personer mulighed for fuldt ud at drage nytte af den forbedring, der er sket med hensyn til behandling og diagnosticering, bør der sikres en så bred og så tidlig adgang til behandling som muligt.

2. Der i givet fald behov for specifikke foranstaltninger navnlig for så vidt angår personer, der ikke er omfattet af nogen social sikring, hvilket hyppigt er tilfældet med narkomaner eller tidligere narkomaner.

3. Udbredelse af oplysninger om de løsninger, der er blevet afprøvet i visse lande med et positivt resultat, bør fremmes og støttes, navnlig på fællesskabsplan.

4. Ikke-statslige organisationer, hvad enten de består af ramte personer eller af andre, der er berørt af epidemien, spiller en væsentlig rolle i forbindelse med den psykosociale behandling af de ramte personer. Denne rolle bør udbygges og i højere grad anerkendes.

B. **Konkrete aktiviteter: handlingsplan**

I. *Grundforskning og anvendt forskning*

Fællesskabets forskningspolitik centrerer i øjeblikket især om vacciner, behandlingsformer og virologi, samt om, hvordan bekæmpelsen af AIDS kan indpasses i sundhedsvæsenet, især i udviklingslandene.

Denne politik bør fortsættes og styrkes med alle fornødne midler.

II. *Forskning i og evaluering af de sociale og økonomiske følger*

Et bedre kendskab til AIDS-patogenesen bør ligeledes ledsages af en bedre forståelse af sygdommens psykosociale, økonomiske og demografiske følger for de europæiske samfund og for verden som helhed.

Kommissionen opfordres til at lade følgende emner indgå i de samordnede forskningsaktiviteter: en analyse og en evaluering af behovet for behandling, forskning i adfærd og adfærdsbestemmende faktorer navnlig for så vidt angår forebyggelse, udvikling af metodologier til evaluering af forebyggende foranstaltninger, analyse af de sociale og økonomiske følger samt udarbejdelse af relevante skøn og scenarier.

III. *Internationalt samarbejde*

Rådet noterer sig de aktiviteter, der allerede er iværksat inden for rammerne af det program for bekæmpelse af AIDS i udviklingslandene, som blev vedtaget den 21. maj 1987.

Uden i øvrigt at foregribe en senere prioritering af Fællesskabets indsats finder Rådet det hensigtsmæssigt at fortsætte og styrke disse aktiviteter, som skal være i overensstemmelse med Rådets og sundhedsministrenes fælles strategi.

Fællesskabet skal spille en selvstændig rolle på dette område, i snævert samarbejde med medlemsstaterne, Verdenssundhedsorganisationen og andre kompetente internationale organisationer.

IV. *Overvågning af den epidemiologiske situation i Fællesskabet*

I betragtning af det store arbejde, der allerede er gjort for at forbedre den almindelige ordning for indsamling af epidemiologiske data, og navnlig på baggrund af konklusionerne vedtaget af Rådet og sundhedsministrene, forsamlet i Rådet, den 15. december 1988 og 16. maj 1989 ⁽¹⁾, opfordres medlemsstaterne og Kommissionen til hver på deres område

- at fortsætte forbedringen af den almindelige ordning for indsamling af epidemiologiske data, især de nationale overvågningsordninger
- regelmæssigt at tilsende Det Europæiske Center for epidemiologisk overvågning af AIDS (WHO's Collaborating Centre i Paris) de foreliggende epidemiologiske data og sikre hensigtsmæssig adgang til dette centers database
- at udvikle samordnede epidemiologiske undersøgelser, der gør det muligt at vurdere den nuværende situation og epidemiens dynamik
- at lægge disse oplysninger til grund for den senere udvikling af forebyggelses- og behandlingsstrategier
- i samarbejde med eksperter, der er udpeget af medlemsstaterne og Det Europæiske Center, at fastlægge metodologiske fremgangsmåder for dermed at sikre en bedre sammenlignelighed af de epidemiologiske data.

Kommissionen påser, at der ydes passende fællesskabsstøtte til udførelsen af samtlige disse opgaver.

V. *Udvikling af foranstaltninger til bekæmpelse af AIDS*

I konklusionerne vedtaget af Rådet og sundhedsministrene, forsamlet i Rådet, den 16. maj 1989 ⁽²⁾,

- opfordredes Kommissionen til inden udgangen af 1989 at udarbejde og forelægge Rådet et program vedrørende forebyggelse af AIDS blandt stofmisbrugere, der indtager narkotika parenteralt
- opfordredes Kommissionen til i forbindelse med det indre marked at undersøge harmoniseringsmulighederne vedrørende præservativer og test-kits
- fik ad hoc-gruppen vedrørende AIDS til opgave i snævert samarbejde med Kommissionen og med Kommissionens deltagelse at udbygge udvekslingen af oplysninger om resultaterne af vurderingen af nationale forebyggende foranstaltninger, herunder oplysningskampagner, og om erfaringerne med hensyn til bevidstgørelse af sundhedspersonalet samt endvidere at undersøge mulighederne for på fællesskabsplan at forbedre de sikkerhedskrav, der stilles til organer, væv, sperm og blod, for så vidt angår HIV:
 - a) Kommissionen opfordres til ud fra de retningslinjer, som Rådet har udstukket i denne resolution, og i snævert samarbejde med medlemsstaterne samt eventuelt med bistand fra eksperter, som hver medlemsstat udnævner,
 - at udbygge udvekslingen af oplysninger og erfaringer på de områder, der er af størst betydning for bekæmpelsen af AIDS, særlig de i bilaget anførte, samt at udbygge de deraf følgende samordningsbestræbelser
 - at udarbejde og så hurtigt som muligt forelægge Rådet forslag om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for og indhold af en handlingsplan, der omfatter de relevante forebyggende og kontrolmæssige foranstaltninger vedrørende AIDS, herunder koordinering af de pilotprojekter, som medlemsstaterne gennemfører, samt bidrag til forberedelsen af fællesskabsaktioner inden for international forskning og samarbejde.
 - b) Ad hoc-gruppen vedrørende AIDS får i overensstemmelse med de tidligere konklusioner fra Rådet og sundhedsministrene til opgave at fortsætte sit arbejde, bl.a. med hensyn til udveksling af oplysninger og erfaringer, at behandle de meddelelser og forslag, som Kommissionen forelægger, og at aflægge rapport til Rådet om iværksættelsen af denne resolution.

⁽¹⁾ EFT nr. C 28 af 3. 2. 1989, s. 1, og EFT nr. C 185 af 22. 7. 1989, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 185 af 22. 7. 1989, s. 3.

*BILAG***PRIORITEREDE EMNER FOR UDVEKSLINGEN AF OPLYSNINGER OG ERFARINGER****I. Emner, som indgår i tidligere konklusioner**

- Evaluering af nationale forebyggende foranstaltninger, herunder oplysningskampagner og problemer, der kan vedrøre kvinder eller visse bestemte kategorier af personer.
- Forebyggende foranstaltninger for så vidt angår narkomaner.
- De tekniske muligheder for at gøre anvendelsen af stoffer af human oprindelse mere sikker.

II. Nye emner

- Behandlingen af ramte personer.
 - Sundhedsoplysning af unge.
 - Iværksættelse af konklusionerne fra Rådet og sundhedsministrene, forsamlet i Rådet, om AIDS og arbejdspladsen.
-